

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 14696-09-16 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטים שבח יהודית, סג"נ, שאול שוחט, יונה אטדגי 14.11.2017

מערערת נ' ג' א'
ע"י ב"כ עוה"ד בועז קראוס, עמית אלום וברק קראוס

נגד

משיב ד' א'
ע"י ב"כ עוה"ד אהובה יששכר וגילת הלל אבידר

פסק דין

1

2

השופט שאול שוחט

3

העובדות הצריכות לעניין

1. א. בשנת 2005 ערכה אמו של המשיב צוואה בה זיכתה אותו ואת המערערת, בת זוגו אותה עת, בזכויותיה במגרש עליו היו בנויים שני בתים, ביתה של האם ובית נוסף שצמוד אליו.

ב. את הצוואה עשתה האם נוכח העובדה שהמערערת והמשיב, בעצה אחת עמה, מכרו את ביתם; שילמו סכום כסף לאשתו הראשונה של המשיב על מנת שתפנה את הבית הנוסף; שיפצו את הבית הנוסף ועברו להתגורר בו.

2. בסוף שנת 2008 התדרדרה מערכת היחסים בין האם לבין המערערת. בשנת 2009 ביטלה האם את הצוואה.

3. נוכח ביטול הצוואה ועל מנת להבטיח את זכויותיה במגרש ובבנוי עליו, התנהל מו"מ ממושך בין באי כוח האם והמערערת שבסופו נחתם בין האם לבין המערערת והמשיב הסכם לפיו תעביר להם (למערערת ולמשיב) שני שלישים מהחלקה. בסעיף 7 להסכם נקבע, כי: "מובהר, כי ל[משיב] ו/או [למערערת] לא תהיה כל זכות מכל סוג שהיא להעלות דרישה ו/או טענה ו/או לתבוע את [האם] ו/או

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 14696-09-16 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

- 1 את עיזבונה ו/או את יורשיה בגין ו/או בקשר לזכויותיה של [האם] ו/או עיזבונה ו/או יורשיה במגרש"
2 (להלן: "ההסכם").
- 3 4. בו ביום, לאחר חתימת ההסכם, חתמו המערערת והמשיב על הסכם ממון (טרומ נישואין),
4 שאושר ואומת על ידי נוטריון, להסדרת היחסים הממוניים ביניהם (להלן: "הסכם הממון"). בסעיף 12
5 להסכם הממון נקבע, כי: "אם בעת כלשהי, לרבות בכל עת לאחר הפירוד בין הצדדים ולרבות בכל
6 תקופה שבה הצדדים לא מתגוררים יחד ו/או לא מנהלים משק בית יחד, [המשיב] יקבל ו/או ירכוש
7 ו/או יירש את זכויותיה של [האם] ו/או כל חלק מזכויותיה של [האם] במגרש, אזי הוא מתחייב
8 בהתחייבות בלתי חוזרת להעביר באופן מידי ל[מערערת] מחצית מכל הזכויות אותן הוא יקבל ו/או
9 ירכוש ו/או יירש כאמור לעיל...".
- 10 5. לאחר מות האם הגישו אחיו של המשיב (שני ילדיה הנוספים של האם) בקשה לקיום צוואה
11 שעשתה האם ביום 2.1.12, לפיה הם הזוכים היחידים בעיזבון המנוחה.
- 12 6. המערערת הגישה התנגדות לקיום הצוואה. בקשה לסילוק התנגדותה על הסף מחמת "חוסר
13 יריבות" נדחתה (החלטה מיום 4.11.15). ההתנגדות נקבעה להוכחות.
- 14 7. בשלב זה, הגיש המשיב הודעת הסתלקות, בצירוף תצהיר הסתלקות, בה מסר כי הוא מסתלק
15 מחלקו בעיזבון האם לטובת אחיו, הסתלקות שתתפוס, מבחינתו, גם אם תבוטל הצוואה ויינתן צו ירושה
16 אחר עיזבונה של האם (ההודעה הוגשה ביום 10.12.15. תצהיר ההסתלקות נשא תאריך 9.12.15).
- 17 נוכח הודעתו זו של המשיב ולאחר שיח ושיג, בכתובים, שהתנהל ביניהם בהליך קמא, הסכימו הצדדים
18 והאחים, כי הצוואה לא תקיים ויינתן צו ירושה על פי דין לעיזבון האם וכי בית משפט קמא יכריע בשאלה
19 אחת שנותרה במחלוקת – תוקף ההסתלקות של המשיב מעיזבון אמו.
- 20 8. בין לבין, ביום 14.10.15, אפשר בית משפט קמא, לאחי המשיב, על פי בקשתם, לקבל את
21 חלקם בכספי המנוחה מאחר שלא הייתה כל מחלוקת, כי כספים אלה אינם שייכים, בכל מקרה, למשיב
22 ואין למערערת כל טענה כלפיהם. המשיב לא קיבל מאומה, במסגרת מהלך זה, מהעיזבון, גם לא
23 מהכספים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 14696-09-16 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 פסק דינו של בית משפט קמא בשאלה שבמחלוקת

2 9. בפסק הדין דחה בית משפט קמא את טענת המערערת בדבר בטלותה של ההסתלקות והורה
3 על מתן צו ירושה לפיו יורשיה של האם הינם שני אחיו של המשיב, תוך ציון עובדת הסתלקותו של המשיב
4 לטובתם.

5 בית משפט קמא דחה את טענת ב"כ המערערת, כי ההסתלקות בטלה מאחר שנערכה לאחר שהעזבון
6 כבר חולק, שכן חלוקת הכספים בין האחים כלל לא נגעה למשיב-המסתלק אשר בפועל לא קיבל מאומה
7 מהעזבון, וקבע כי: ההסתלקות עצמה, בנסיבות שניתנה, תקפה היא משלא הוכח, כי היא ניתנה בהמשך
8 לקנוניה שנרקמה בין המשיב לאחיו לסיכול זכותה של המערערת או שנעשתה למראית עין; ההסתלקות
9 נעשתה לאור אמונתו של המשיב, כי זה רצונה של אמו וכי פעל לפי "צו מצפוני" בעניין זה, דבר התואם
10 את רצונה של האם כפי שהוכח לפניו – לא להעניק למערערת דבר מעיזבונה. בית משפט קמא ראה
11 בהסתלקות של המשיב מעיזבון אמו, מהלך תם לב שנועד לכבד את רצון האם וקבע, כי ההסתלקות
12 הייתה כדין ואין עילה לבטלה.

13 טענות הצדדים בערעור

14 10. לטענת המערערת, אין תוקף להסתלקות משזו באה לעולם לאחר חלוקת העיזבון; במתן תוקף
15 להסתלקות יש כדי לעקר מתוכן התחייבות בלתי חוזרת של המשיב כלפיה כפי שבאה לידי ביטוי בהסכם
16 ממון שנכרת ביניהם. מדובר, לטעמה, במציאות לא הגונה, לא מוסרית, לא הגיונית ובלתי מתקבלת על
17 הדעת; כך הם פני הדברים גם אם לא הוכחה קנוניה בין האחים; בניגוד לקביעת בית משפט קמא עיתוי
18 ההסתלקות ומועד הגשתה לבית המשפט מצביעות על חוסר תום הלב של המשיב במהלך שנקט: היא
19 באה לעולם לאחר דחיית בקשתם של האחים לסילוק ההתנגדות על הסף ולאחר שהוגשה חו"ד מומחה
20 רפואי המלמדת על כך שהאם לא הייתה כשירה לעשות את הצוואה ולאחר משלוח הודעת פירוד על ידי
21 המשיב למערערת במסגרתה הודיע לה כי פניו לפירוד בהתאם להסכם הממון; אין כל רלבנטיות לרצון
22 המנוחה שלא להעניק למערערת דבר מיתרת עיזבונה, כמו גם לשאלה אם קופחה המערערת בסופו של
23 יום אם לאו לשאלה שבמחלוקת – סיכול זכותה, כנושה של יורש, כמי שהסתמכה על התחייבותו של אותו
24 נושה – המשיב – שניתנה בד בבד ובבחינת כלים שלובים – עת חתמה על ההסכם עם האם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 14696-09-16 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 המשיב, מנגד, תומך בפסק דינו של בית משפט קמא ובתוצאה המשפטית אליה הגיע – מתן תוקף
2 להסתלקות שנעשתה כדת וכדין, בתום לב ומתוך רצון לקיים את רצון אמו ובניגוד לאינטרס האישי שלו,
3 כמי שיכול היה לקבל תשיעית מהמגרש.

4

5

6

דיון והכרעה

7

מועד ההסתלקות וחלוקת העיזבון

8 11. הרשות העומדת ליורש להסתלק מחלקו בעיזבון, כולו או מקצתו... עומדת לו במהלך פרק הזמן
9 שלאחר מות המוריש ולפני שחולק העיזבון (ס' 6א) לחוק הירושה, תשכ"ה-1965; להלן: "החוק").

10 12. החוק אינו קובע את מועד חלוקת העיזבון כנקודת זמן ברורה, ובסעיפים שונים בחוק ישנה
11 התייחסות למועד החלוקה כנקודת זמן לביצוע פעולה מסוימת, מוקדמת או מאוחרת (ראו למשל ס' 6א),
12 7א), 60, 109א), 118א), 119, 120, 126, 127, 128, 129 לחוק). גם הוראת סעיף 107 לחוק
13 שכותרתה "מועד החלוקה" אינה מסירה את הספיקות באשר להגדרתו המשפטית של מועד חלוקת
14 העיזבון. פרשנותו של מונח זה צריכה, אפוא, להיחתך בנפרד לפי כל סעיף בחוק ונושאו, מתוך בחינת
15 תכליתו (שוחט, גולדברג, פלומין "דיני ירושה ועיזבון", מהדורה שביעית, 235; תמ"ש (ת"א) 58790/97
16 חנינה נ' שמחה; 19.8.2001). עם זאת, ברור לכל שמועד מתן צו ירושה (או צו קיום צוואה) אינו מועד
17 חלוקת העיזבון שכן הצו שניתן הינו הצהרתי בלבד ואינו מקנה זכות בנכסי העיזבון. לכן אפשר
18 שההסתלקות תיעשה אף לאחר מתן צו הירושה, ובלבד שנעשתה לפני חלוקת העיזבון (במקרה כזה,
19 אגב, יש לפנות ולבקש לתקן את צו הירושה או צו הקיום). מכאן, מועד חלוקת העיזבון, במשמעות מונח
20 זה בהוראות חוק הירושה, יכול שיהיה אחד משניים: 1. המועד בו ניתן צו בימ"ש לחלוקת העיזבון או
21 המועד בו נערך הסכם חלוקה בין היורשים, באם לא נקבע בצו החלוקה או בהסכם החלוקה מועד אחר
22 (ראו הוראות ס' 110א) ו-121ב) לחוק הירושה). 2. מועד החלוקה הפיזית של העיזבון – והכול בהתאם
23 לתכליתה של הוראת החוק בו מופיע ביטוי זה (ראו תמ"ש 58790/97 חנינה נ' שמחה, שם). בשני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 14696-09-16 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 המקרים אין לדבר על חלוקת העיזבון במשמעות הנ"ל בטרם שניתן צו הירושה או צו קיום הצוואה, שהרי
2 על יסודם נעשית החלוקה(ראו לשון הוראת 120(א) לחוק הירושה שעניינה " תיקון חלוקה" שחלה הן
3 בחלוקת עיזבון על ידי מנהל העיזבון הן בחלוקתו על ידי היורשים).

4 בענייננו, העברת כספי העיזבון לאחי המשיב נעשתה לפני שניתן צו הירושה, בהסכמה פנימית של
5 היורשים על פי דין שעה שלא היה בכך כדי לפגוע בזכויותיה של המערערת שטענה לביטול ההסתלקות
6 רק בנוגע לחלקו של המשיב במגרש. העברה זו, אין לראותה כחלק מחלוקת העיזבון במשמעות ביטוי זה
7 בסעיף 6(א) לחוק. לפיכך, אין לומר שההסתלקות, שנעשתה אחרי אותה העברה, נעשתה אחרי חלוקת
8 העיזבון ולכן בטלה היא.

9 13. זאת ועוד, הרעיון העומד מאחורי הוראה זו הוא שאין לחייב אדם לקבל ירושה בניגוד לרצונו.
10 מכאן האפשרות שניתנה בידו להסתלק מחלקו, שנאמר: "רשאי יורש... להסתלק מחלקו בעיזבון". כל
11 עוד לא חולק העיזבון רשאי יורש להסתלק מחלקו בו. או אז ייחשב כמי שלא היה יורש מלכתחילה (ס'
12 6(ב) לחוק). מכאן, כל עוד לא חולק העיזבון, במשמעות מונח זה בסעיף 6(א) לחוק הירושה, היורש
13 שאינו מעוניין בחלקו לא חדל מלהיות יורש אלא אם הסתלק ממנו והוא רשאי לעשות כן ולהסתלק מחלקו
14 אף אם יתר היורשים נטלו את חלקם שלהם בעיזבון. פרשנות זו נלמדת, על דרך ההיקש, כך לטעמי,
15 מסעיף 7 לחוק שמאפשר עיקול חלקו של היורש בעיזבון כל עוד היורש לא שעבד או העביר חלק זה בפרק
16 הזמן שבין מות המוריש לחלוקת העיזבון. גם בסעיף זה מדבר הכתוב בחלקו של היורש כך ששעבוד או
17 העברת חלקו של יורש אחר אינה מונעת עיקול חלקו של היורש שטרם עשה כן בחלקו שלו.

18 14. לפיכך, יש לדחות את טענתו של ב"כ המערערת, כי ההסתלקות בטלה מאחר שנעשתה לאחר
19 חלוקת העיזבון – העברת כספי העיזבון, שאינם נוגעים למחלוקת, לאחי המשיב - שניים מהיורשים על פי
20 דין של האם המנוחה.

21 ההסתלקות והסכם הממון

22 15. בית המשפט העליון נדרש לשאלת תקפותה של הסתלקות יורש מחלקו בעיזבון המוריש בע"א
23 4372/91 סיטין נ' סיטין, פ"ד נט(2) 120 (להלן: "פרשת סיטין"). בפרשה זה הבהיר בית המשפט
24 העליון, כי הגם שמניעיו של המסתלק אינם רלבנטיים לבחינת תוקפה של ההסתלקות מבחינת הוראות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 14696-09-16 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 חוק הירושה, הרי "כאשר בבסיסה של ההסתלקות ניכרת רמיה או כוונה לפגוע בזכויות צדדים
2 סמוכים, על בית המשפט להעמיק ולבחון את נסיבות הפעולה מחוץ לגדרי חוק הירושה, על מנת
3 שלא יינזקו האחרונים בברכתו של החוק". את המסגרת הנורמטיבית לבחינה זו מצא בת המשפט בדיני
4 תום הלב – דרישת תום הלב המופיעה בסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) והמוחלת על הסוגיה מכוח
5 סעיף 61(ב) לחוק זה. לגישתו, "תום הלב הוא העיקרון המשווה בצורה המאוזנת ביותר בין זכותו
6 הפרסונלית של אדם שלא ליטול חלק ברכוש ש'הונחת' עליו לפתע עקב פטירת קרוב משפחתו לבין
7 זכויותיהם של צדדים סמוכים לו התובעים את מחויבויותיו כלפיו..." (ראו גם ע"א 2041/05 מחקשווילי
8 נ' מיכקשווילי; 19.11.07).

9 16. משאלה אמות המידה לבחינת תוקפה של הסתלקות יש לבחון אם הסתלקותו של המשיב בעיזבון
10 אמו נעשתה מתוך כוונת מרמה או מתוך כוונה לסכל את זכויותיה של המערערת על פי הסכם הממון, "או
11 מטעם ריאלי אחר" (לשון בית המשפט העליון בפרשת סיטין). מבחינה זו, מסכים אני עם ב"כ המערערת,
12 כי מערכת היחסים בין האם לבין המערערת ורצונה המוכח – אליבא דבית משפט קמא – שלא לזכותה
13 ביתרת עזבונה אינה רלבנטית לסוגיה שלפנינו שעניינה התחייבות של יורש כלפי אלמוני-נושה להעביר
14 לו מחצית מהזכויות במגרש אותו יקבל ממוריש, גם אם בדרך של ירושה. כך גם הקביעה, כי המערערת
15 לא נפגעת באופן אמיתי אם יינתן תוקף להסתלקות שכן היא כבר קיבלה הרבה מעבר למה שהשקיעה
16 בפועל בבית. בה במידה גם אין חשיבות בענייננו לשאלה האם ידעה האם על הסכם הממון או לא ידעה
17 עליו, שאלה שב"כ המערערת בחר להותירה במחלוקת חרף קביעה עובדתית של בימ"ש קמא, כי לא
18 הוכח שהאם ידעה על תוכנו (ס' 14 לפרק ב' לפסק הדין).

19 17. בפרשת סיטין נדונה הסתלקותו של בעל מחלקו בעיזבון אמו המנוחה לטובת אחיו, שעה שבידי
20 אשתו היתה קיימת כלפיו תביעה "בגין הליכי פקיעת הנישואין", למימוש זכויותיה הממוניות כלפיו,
21 כ"חוב מגובש בר תביעה" המשתרע על כלל נכסיו, "ממש כשם שתביעתו של נושה בלתי מובטח
22 מקיפה את מכלול זכויותיו של החייב".

23 בענייננו, קיימת בידיה של המערערת התחייבות של המשיב להעביר לה מחצית מהזכויות של אמו
24 במגרש, בין אם אלה יתקבלו לידי, ירכוש אותם או יירש אותם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 14696-09-16 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

18. לטענת ב"כ המערערת כשם שבפרשת **סיטין** ראה בית המשפט העליון לנכון לבטל את ההסתלקות ולהכיר בבעל כיורש מחצית מעיזבון אמו המנוחה, כך יש לנהוג בענייננו – לבטל את ההסתלקות ולהכיר במשיב כיורש שלישי מעיזבון האם המנוחה.
19. אני סבור, כי אין הנדון דומה לראיה.
- ראשית, להבדיל מפרשת **סיטין**, שם היה בידי האישה חוב מגובש בר תביעה, מה שהופך אותה לנושה המקיפה את מכלול זכויותיו של הבעל כחייב, כולל חלקו בירושה, החוב של המשיב כלפי המערערת טרם התגבש. החוב של המשיב הוא חוב על תנאי "**אם יקבל ו/או ירכוש ו/או יירש את זכויותיה של [האם] ו/או כל חלק מזכויותיה... במגרש**". הסתלקותו של יורש מחלקו בירושה מפקיעה את מעמדו כיורש ורואים אותו כמי שלא היה יורש מלכתחילה (ס' 6(ב) לחוק). במצב דברים זה, לא התקיים התנאי להתגבשות החוב. אמנם, מי שהביא לאי התקיימותו של התנאי היה המשיב, ובהתאם לסעיף 28(ב) לחוק החוזים (חלק כללי) אין הוא זכאי, לכאורה, להסתמך על אי קיומו – ברם הוראה זו יפה למערכת היחסים החוזית בין המשיב למערערת, שנוצרה בשל אותה התחייבות בהסכם הממון, אך אין בה כדי להשליך על דיני הירושה. זכויותיו (או אי זכויותיו) אינם מכוח חוזה אלא מכוח דיני הירושה שהקנו לו כמו את הזכות ליהנות מהירושה גם את הרשות להסתלק ממנה או מחלקה.
- שנית, בפרשת **סיטין**, היה זה ברור, לעת שהבעל הסתלק מחלקו בעיזבון, כי הוא אינו מסוגל לפרוע את חובותיו לנושיו (לרבות אשתו) בלא שייעזר בנכסים הכלולים בחלקו בירושת אמו. מכאן, מסקנתו של בית המשפט העליון שם שמשמעותה "**המיידיית והברורה כשמש**" של ההסתלקות היתה מניעת זכויות אשתו כנושה. לדברי בית המשפט שם "**ההפחתה מיכולת המימוש של הנושים אגב הסתלקות הינה בניגוד לחובת הקיום בתום לב ושלא בדרך מקובלת – ועל כן ניתן לבטלה**". בענייננו, לא כך הם פני הדברים. בית משפט קמא, אשר שמע את עדויות הצדדים ובחן את הראיות שהונחו לפניו, בא לידי מסקנה, כי "**הטעם הריאלי**" שעמד מאחורי ההסתלקות לא היתה קנוניה בין האחים; לא מעשה מרמה; לא רצון לסכל את זכויותיה של המערערת, אלא רצון לקיים את רצון המנוחה, שהוכח לפניו, שלא לזכות את המערערת ביתרת עיזבונה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 16-09-14696 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 אני מסכים עם קביעתו זו של בית משפט קמא: רצונה של האם שלא לזכות את המערערת ביתרת עזבונה
2 (מעבר לשליש שהעניקה לה במתנה בהסכם שנחתם בין השלושה) בא לידי ביטוי מובהק בהוראת סעיף
3 7 להסכם, עליו חתמה המערערת ובו התחייבה שלא להעלות כל דרישה ו/או תביעה נוספת, מעבר למה
4 שקיבלה בהסכם הנ"ל כלפי האם, עזבונה ו/או יורשיה "בגין ו/או בקשר לזכויותיה... ו/או עזבונה ו/או
5 יורשיה במגרש"; על רצונה זה של האם העידו גם אחי המשיב (עדויות שבית משפט קמא ראה לתת בהן
6 אמון, ס' 15-16 לפרק ב' לפסק הדין), אף המשיב עצמו. בית משפט קמא קיבל את עדותו של המשיב, כי
7 הוא השתכנע שזה היה רצון אמו ועל כן פעל על פי צו מצפונה (ס' 19, 20 לפרק ב' לפסק הדין); המשיב
8 העיד, ועדותו לא נסתרה, כי הוא קיווה שהאם תוריש, בסופו של יום, את השליש הנוטר לו ולמערערת או
9 לפחות לו, והיא, האם "לא הסכימה לשמוע את השם [של המערערת]" (עמ' 99 לפרוט' קמא). אכן,
10 צוואת האם מיום 2.1.12 לא קיומה וניתן תחתיה צו ירושה. במצב דברים זה ניתן לומר, כי האם לא עשתה
11 צוואה בה הדירה את המשיב מירושתה. אולם, אין בכך כדי להעלות או להוריד נוכח התחייבותה של
12 המערערת שלא לתבוע את יורשיה – לרבות המשיב – על יתרת חלקה במגרש והאם היתה רשאית
13 להסתמך על התחייבות זו של המערערת בהסכם מולה, בין אם ידעה על הסכם הממון – שעניינו ביחסים
14 הפנימיים בין השניים – ובין אם לא ידעה עליו; בהקשר זה, נכון היה לתת משקל לעובדה, כי ביום
15 2.12.14, כשנה לפני מועד ההסתלקות, שלח המשיב מכתב לאחיו, לאחר שנודע לו על התנגדות
16 המערערת לבקשה לקיום הצוואה, כי הוא מסכים לקיומה של אותה צוואה המנשלת אותו וכי אין הוא
17 מבקש לערער עליה. אין מחלוקת שמכתב זה נשלח לפני הפירוד בין המערערת למשיב. בכך יש, לטעמי,
18 כדי להפריך את טענת ב"כ המערערת כי העיתוי של הגשת ההסתלקות, כשבועיים לאחר משלוח הפרידה,
19 מלמד מניה וביה על חוסר תום הלב שבהסתלקות. מהלך העניינים מלמד, כי המשיב לא ראה לקשור בין
20 השניים, ומשראה שההליך מסתבך, בחר, מתוך רצון למלא אחר רצון המנוחה, ובהמשך למכתבו הנ"ל
21 להסתלק מחלקו בעזבונו. העובדה שזה קרה שבועיים לאחר משלוח הודעת הפירוד הינה מקרית; למשיב
22 לא היו נושים מהם חשש ש"טרפו" את חלקו בירושה, והעובדה שהוא הסתלק הסתלקות כללית מכל
23 חלקו בעזבונו, שלישי כולל הכספים, בהם לא היתה אמורה המערערת להתחלק, מחזקת את המסקנה
24 שלא הרצון לסכל את זכויותיה של המערערת הוא שעמד בבסיס ההסתלקות. ההסתלקות, אפוא, היתה
25 בניגוד לאינטרס של המשיב אשר יכול היה לזכות גם בחלק מהמגרש, 1/18, מחצית מחלקו בירושה לאחר
26 העברת המחצית למערערת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 14696-09-16 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

- 1 העולה מהמקובץ – בית משפט קמא אשר שמע את עדויות הצדדים ובחן את הראיות שהונחו
2 לפניו האמין לגרסת המשיב באשר לסירוב ולנסיבות שהביאו אותו לנקוט באותו מהלך של הסתלקות –
3 לא קנוניה (שלא הוכחה), לא מרמה ולא רצון לסכל את זכויותיה של המערערת, אלא רצון אמיתי וכן לקיים
4 את רצונה המוכח של אמו שלא לזכות את המערערת בירושה. לפנינו, אם כן, קביעה עובדתית של
5 הערכאה הדיונית, שערכאת הערעור לא נוהגת להתערב בה, אלא במקרים חריגים. המקרה שלפנינו לא
6 נופל בין אלה. בהסתלקות זו של המשיב, אפוא, במישור של דיני הירושה לא נפל כל פגם. תוצאה זו,
7 לטעמי, מתחייבת מהמסגרת הדיונית שהונחה לפני בית משפט קמא שנגעה לתוקפה של ההסתלקות על
8 פי דיני הירושה, להבדיל מהפרתה של התחייבות המשיב בהסכם הממון (ואינני מביע דעה על כך) כלפי
9 המערערת, במישור היחסים הפנימיים ביניהם, מסגרת שלה לא נדרש בית משפט קמא.
- 10 21. לו דעתי תישמע, הערעור יידחה והמערערת תישא בהוצאות המשיב כדי סך של 20,000 ₪.

שאוּל שוּחַט, שופט
15

16

17

18

19

השופטת יהודית שבח

אני מסכימה.

יהודית שבח, שופטת, סג"נ
23

24

25

השופט יונה אטדגי

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עמ"ש 14696-09-16 ג.א. נ' א.

תיק חיצוני:

אני מסכים.

1

8

9

10

11

התוצאה

12

הערעור נדחה.

13 המערערת תשלם למשיב את הוצאות הערעור ושכ"ט עו"ד בסך

יונה אטדגי, שופט

14

כולל של 20,000 ₪.

15

העירבון שהופקד על ידי המערערת יועבר למשיב, באמצעות בא כוחו, על חשבון הוצאות שנפסקו.

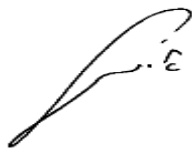
16

ניתן לפרסום במתכונת בה נחתם, תוך חיסוי פרטי הצדדים וכל פרט העשוי לזהותם.

17

18

ניתן היום, כ"ה חשוון תשע"ח, 14 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

יונה אטדגי, שופט

שאול שוחט, שופט

יהודית שבח, שופטת, אב"ד

19

20